

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.
 ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀποξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 13, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΕΥΚΤΗΣ

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσεῶν, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

ΑΠΟ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ
ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ

ΘΑ ΕΚΔΙΔΗΤΑΙ ΤΕΤΡΑΚΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ,

ΗΤΟΙ

ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ καὶ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιστάτας μας γνωστοποιούμεν, ὅτι εἰς τὰ ἐμβάσματα τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς κάμνουν ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου τὸ τραπέζιον πεντάδραχμον θὰ τὸ λαμβάνωμεν πρὸς 30 δεκάλεπτα, καὶ ὄχι ὡς τὸ πρὶν πρὸς 3,60.

ΒΟΥΛΗ

Τί δυστύχημα ! ἡ πύλη τῆς εὐτυχίας ἢ φέρουσα ἐν ἀνέσει πρὸς τὸν παράδεισον τοῦ θεωρείου μας, τὴν ὁποίαν ἔχομεν κοινὴν μετὰ τὰ βουλευτικὰ Σεραφίμ καὶ Χερουβίμ, δὲν ἀνοίγεται πλέον δυστυχῶς. Ὁ Ἰεχωβάς Πρόεδρος, διὰ νὰ καταστῶμεν ἄξιοι τοῦ ἀπολεσθέντος παραδείσου, μᾶς στέλλει νὰ καθαρισθῶμεν πρῶτον, μετὰξὺ τοῦ ἀνυπομονοῦντος πλήθους καὶ τῆς στιλδούσης λόγῃς καὶ τῆς ἀγρίας φυσιογνωμίας τῶν στρατιωτῶν, ἀναμένοντες ν' ἀνοίξη ἢ κοινὴ θύρα τῶν ἀκροατηρίων.

Εἰς Κύριος προχωρεῖ νὰ εἰσέλθῃ διὰ τῆς μεγάλης θύρας ὁ κλητὴρ τὸν ἐμποδίζει.

Ὁ Κύριος. Εἶμαι δημοσιογράφος.

Ὁ κλητὴρ. Ἴσα ἴσα !

Μὲ ἄλλους λόγους ὁ Ἰεχωβάς δὲν θέλει πλέον νὰ εἰσερχώμεθα ἀπὸ ἔμπροστά, μᾶς θέλει ἀπὸ ἔπίσω.

Καὶ μολαταῦτα δὲν εἶναι μόνον τῶν Κυριῶν τὸ θεωρεῖον παραδείσιον, τὸ ὁποῖον δέχεται τόσοις ἀπτέρυγας ἀγγέλους καὶ τὸ ἰδικόν μας, μετὰ ὅλους τοὺς ἐκτοξευθέντας προεδρικοὺς κερανοὺς, οὐράνιον μένει, ἀρκεῖ νὰ ἔχῃς αὐτὰ ν' ἀκοῦς, μάτια νὰ βλέπῃς, καὶ ἐνίοτε χαρτὶ νὰ σημειώῃς καὶ μετὰ νότας μουσικῆς, τὰ κελαδῆματα τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων ἐκεῖ μέσα.

Ἀπόλαυσις :

Ὁ Θανάσης Πετμεζᾶς καὶ ὁ Στεφανίδης, ποταμοὶ εὐγλωττίας, ἀμφισβητοῦντες πρὸς ἀλλήλους τὰς πηγὰς των.

Στεφανίδης. Ἦντιλησες ἀπὸ βρωμερὰν πηγὴν ὅσα λές.

Πετμεζᾶς. Σὺ κυλιέσαι αἰωνίως ἐπὶ τὴ βρῶμα.

Στεφανίδης. Βρωμιάρης εἶσαι σὺ καὶ παλῆανθρωπος.

Πετμεζᾶς. Τοῦ δείχνει τὴ γροθιά του.

Στεφανίδης. Ἐτοιμάζεται κι' ἐκεῖνος νὰ τοῦ δείξῃ... τὸν Στεφανίδη του . . .

Ἀπόλαυσις :

Ὁ ζουρνᾶς τοῦ Μίληση, διακόπτει τὴ φλογέρα τοῦ Καλλιγᾶ, μὲ τέτοια ξεφωνητά :

— Εἶσαι στρουθοκάμηλος !
Καὶ μετ' ὀλίγον ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αὐτόν :
Bis, κύριε Νικηφόρε, bis !

Ἀπόλαυσις :

Νὰ ἀκούετε τὸν Γεωργιάδην τῆς Θεσσαλίας νὰ λέγῃ, πανηγυρίζων τὸν προϋπολογισμόν τῆς Κυβερνήσεως :

— Ἐξαφανίζεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας, εἰς ἣν ὑπόσχεται νὰ μᾶς εἰσαγάγῃ ὁ Μωϋσῆς Καλλιγᾶς !

Ἄρξαι ἐμπνευσις διὰ τὴν μολυβδίδα τοῦ Ἀσμοδαίου.

Ὁ Μπουλελᾶς, διακόπτει τὸν ἐπὶ τοῦ βήματος, διὰ νὰ φωνάξῃ :

— Ἡ Κυβέρνησις ἐγλύτρωσε τὸ ἔθνος !

Καὶ ἄλλη :

Ὁ Βαλαμαάκης, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ μακροῦ λόγου του, ξεροτρίβει τὰ χέριμα μὲ τὸ μανδύλι του, ἴσως διὰ νὰ ἦνε ἔτοιμος εἰς μομφὴν τινὰ ἐκ τῆς δεξιᾶς νὰ ἀποδείξῃ καθαρὰς τὰς χεῖράς του.

Ὁ αὐτὸς ἀναγινώσκει ἰταλικὴν τινὰ περικοπὴν, καὶ ἀκούει τριγύρω του ἀπὸ πολλοὺς βουλευτάς :

— Ἐμεῖς δὲν ξέρουμε ἰταλικά !

Καὶ ἄλλη :

Ἡ θέα τῶν δύο Ὀθωμανῶν ἀντιπροσώπων, σιγηλῶν καὶ ἀπαθῶν εἰς τὰς θέσεις των, ἡ ὁποία μὲ βυθίζει εἰς τοὺς βραθυμότερους Ἀνατολικούς φρεμβασμούς, καὶ βλέπω πρὸ ἐμοῦ προτασσόμενα τσιμπούκια καὶ καφέδες τῆς Μέκκας καὶ ζάλφια χρυσοπάρυφα καὶ οὐρί καὶ πιλάφια, καὶ ὄλον τὸ θάνατον Γουρκιὸν κείῳ.

Καὶ μία οὐρανία ἐκπληξίς !

Νὰ ὀμιλῇ ὁ κ. Ῥηγόπουλος, νὰ περιμένῃς ἀστέραις καὶ ἀστρονόμοις, Ἀτλαντικούς καὶ πολυπόδας, κόσμους καὶ φιλοσοφίας, καὶ νὰ ἀκούσης ἀπλούστατα καὶ μόνον περὶ . . . ἑνὸς γηπέδου εἰς Πάτρας !

Καὶ τὸ μὴ περαιτέρω τῆς ἀπολαύσεως.

Ὁ Τσιβανόπουλος τοῦ Καθᾶ ἐπὶ τοῦ βήματος.

Φωνὴ καὶ ἀνάστημα ἐν ἀμίλλῃ λιγυρότητος.

Κρατεῖ ἀνὰ χεῖρας μικρὸ χαρτάκι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀρθεῖται τὰς σημειώσεις του, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀρθεῖται τὰ ἔπη του.

Προτίθεται νὰ συστήσῃ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δαπανῶν, καὶ λέγει αὐτολεξεί :

— Κύριε ὑπουργέ, νὰ φροντίσετε νὰ εἰσελθῆτε εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐλαττώσεως τῶν δαπανῶν !

Καθ' ὃ ἱστορικός, ἐργάζεται διὰ τὴν ἱστορίαν· θέλει νὰ ποιήσῃ καὶ καταστήσῃ ἐνδιαφερόσασ τὰς σελίδας του· καὶ λέγει πρὸς τοὺς ὑπουργούς :

— Ἐγετε ἀνάγκην εἰδικοῦ δικαστηρίου !

Ὁ Ράλλης κλίνων εἰς τὸ οὖς τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀλλὰ δυνατὰ, ὅσῳ ν' ἀκουσθῇ ἀπὸ τὸν ἀγορευόντα :

— Εἶναι καιρὸς νὰ φέρωμεν τὸ ἐγγράφον τοῦ εἰσαγγελέως. . .

Ὁ Τσιβανόπουλος ἐκρήγνυται βροντῇ τὰ λόγια του ἀστραπῇ τὸ βλέμμα του· κεραυνὸς τὰ χέριμα του, τὰ ὁποῖα παταγωδέστατα κτυπᾷ ἐπὶ τοῦ βήματος.

Πολλοὶ βουλευταί. Ἀγάλλια μὴ σπάσῃ τὰ σανίδια !

Ὁ Τσιβανόπουλος κτυπᾷ πεσματωδέστερον, ἀνακηδᾷ τὸ πλῆρες ὕδατος ποτήρι, καὶ χύνεται τὸ νερό.

Βουλευταὶ ἐκ τῆς δεξιᾶς. Καλῆτερα νὰ χύνετο ἴσὸ κεφάλι σου !

Τσιβανόπουλος πρὸς τὸν Ράλλην : Εἶσαι συκοφάντης ἐσὺ, ναί, συκοφάντης· δὲν εἶσαι εἰς τὸ ὑπουργεῖόν σου, εἶσαι ἐνώπιον τοῦ ἔθνους !

Ράλλης. Τολμᾷς νὰ ὀμιλῆς, ἄνθρωπος καταδικωμένος· ἐπὶ κοινῷ ἐγκλήματι ;

Τσιβανόπουλος. Μπάμ ! μπούμ, μπάμ ! μπούμ !

Ὁ ζουρνᾶς τοῦ Μίληση· Κύριε Πρόεδρε, προστατέψατε τὸν ἀγορευόντα !

Τὸ στόμα τοῦ κ. Προέδρου. Εἶνε κοινοβουλευτικὴ συζήτησις αὐτῆ ;

Κουκούλεζας πρὸς τὴν ἀριστεράν. Δὲν καταδέχομαι νὰ ὀμιλῶ πρὸς σᾶς !

Τσιβανόπουλος τὸ χυθᾶ του. Μπάμ ! μπόμ, μπράμ, συκοφάντα !

Καὶ τὸ μὴ παραιτέρω τοῦ μὴ περαιτέρω τῆς ἀπολαύσεως !

Ὁ Ράλλης διαδεχόμενος εἰς τὸ βῆμα τὸν Τσιβανόπουλον διὰ νὰ ἀναγνώσῃ ἐγγράφον πρὸς τὴν Βουλὴν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν Πλημμελειοδικῶν, ζητοῦντος ἄδειαν νὰ καταδιώξῃ τὸν ἀνωτέρω Κύριον ἐπὶ ἀπάτη.

Τρίτη—16 Νοεμβρίου.

Καθ' ὄλην τὴν διάρκειαν τῷ σημερινῷ ταξιδεῖοι φουσαί ἄνεμος ἐναντίος εἰς τὰ παντὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν τούτοις κανὲν παρατρέγωδο, καμμία σύγχυσις, καμμία δυνατὴ φουσκοθαλασιὰ, κανεὶς σκόπελος δὲν διακόπτει τὴν πορείαν τοῦ καραβιοῦ.

Μόνον εἰς τὴν ἀρχὴν, ὅταν ἐπῆρε τὸ τιμόνι ἴσὸ χέρι ὁ κ. Ῥηγόπουλος, ἐξάλισθη καμμιάτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν . . . τί νὰ κάμῃ, δὲν εἶναι μαθημένος ἀπὸ θάλασσα . . . ἀλλὰ συνῆλθε γρήγορα.

Θάρρος, θάρρος ! μετὰ πολὺρον χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου—βήματος, ὁ Ζηνόπουλος, ἀρῶν πρῶτον μᾶς ἀπεκρίθησεν ἀποσταμένους, εἰς μάτην προσπαθοῦντας νὰ διακρίνωμεν ἐν τῷ ἀτέρμονι πελάγει τοῦ λόγου του γραμμὴν τινὰ παρήγορον προσεχούς τέλους, μᾶς ἐξυπνᾷ περὶ τὸ λυκαυγὲς διὰ νὰ μᾶς δείξῃ μακρὰν τὴν κυανῆν ἀκτὴν τῆς ψηροφῶριαις.

Ἀῦριον, αῦριον θ' ἀράζωμεν ἐκεῖ. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν ὑφίσταμεθα τὴν ἐπιφῆριαν ἀντικατοπτρισμοῦ τινος ὡς πρὸ τῶν οἰκονομικῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Καλλιγᾶ, κατὰ τὸν Ῥηγόπουλον.

Δύο ὑψηλὰ μαῦρα ἐπανωφόρια, τὸ ἐν ἀπὸ τὴν Αἰγιάλειαν, τὸ ἄλλο ἀπὸ τὰς Πάτρας, θερμαίνουσι τὸ βῆμα.

Ἄλλ' ὁ μὲν Ῥηγόπουλος τὸ τρίτον ἦδη ἀγγελοῦρεται· δηλ. τρίτην φορὰν ἐν τῇ παρούσῃ Συνόδῳ ἐπὶ τὸ βῆμα φέρεται, χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ ὑποφέρεται ἀπὸ τὸν Στεφανίδην, ὅστις συνειθίζει στερεοτύπως, μόλις καταρχόμενον, νὰ τὸν χαιρετίσῃ δι' ἀρχαίων γνομικῶν παρὰ πολὺ δημοτικῶν διὰ τὴν τραχειὰν εἰλικρίνειαν.

Ὁ δὲ κ. Μεσσσηνέζης πρῶτην φορὰν ἀκούεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Βουλῆς.

Ἀμφοτέροι διδούσι χροιάν τινὰ πομπῆς εἰς τοὺς λόγους των· ἀλλ' ἂν ὁ πρῶτος ἀγαπᾷ νὰ ἀτενίσῃ ὑψηλὰ πρὸς τοὺς οὐρανοὺς, ὁ δεῦτερος ἀγαπᾷ νὰ στρέφῃ πρὸς τὰς βαθεῖαις χώρας τοῦ γῆθός.

Ὡστε ἂν ὁ κ. Μεσσσηνέζης εἶναι ὁ ῥήτωρ τοῦ παρελθόντος, ὁ Ῥηγόπουλος ἦνε ὁ ῥήτωρ τοῦ μέλλοντος.

Ὁ βουλευτὴς Αἰγιάλειας ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τοῦ ὑπουργεῖου, διότι, λέγει, ἀὸ Τρικούπης πιστεύει εἰς τὸ ἐγὼ, οὐχὶ εἰς τὴν ἰδέαν· πιστεύει εἰς τὸν συναυτερισμόν, ὅπως δὴποτε καὶ ἂν γίνεταί· καὶ εἶχε ὡς σύνθημα ὁ σκοπὸς ἀγάθει τὰ μέσα.»

Κηρύσσει δὲ καὶ οὗτος τὴν φορολογίαν τοῦ κεφαλαίου, εἰς ὃ καταλήγουσιν πάντες οἱ ἀγορηταὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ἡ φορολογία τοῦ κεφαλαίου εἶνε ἡ σημαία των.

Μὲ τὸ κεφάλαιον κτυπῶσι κατακέφαλα τὴν Κυβέρνησιν μὲ τὸ κεφάλαιον ἐλπίζουσι νὰ τῆς κόψουσι τὸ κεφάλι.

Ἄν ἦνε Ἡρακλεῖς. . . Ὁ λόγος τοῦ κ. Μεσσσηνέζης ἔχει πολὺν λυρισμόν, ἔχει πολὺ ἐγὼ· δὲν στερεῖται σθένους, ὅταν μάλιστα οἱ λόγοι του, ὅπως ἐξέρχονται, πνευστιῶντες, σᾶς κάμνουσι νὰ νομιζήτε ὅτι ἔχει σθένος· καὶ πάλιν μὲ τὴν πνευστιῶσαν ἀπαγγελίαν του νομιζέτε ὅτι ὅσα λέγει ἐξέρχονται, οὐχὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς του, ἀλλ' εὐθύς ἐκ τῆς καρδίας. Καὶ τὸ παράστῃμα τοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀγαλματώδες καὶ εὐθυτενές, εἶνε τὸ ρητορικώτερον πάντων.

Ἐκ τῶν τάξεων τῆς δεξιᾶς μόνον μία φωνὴ, ἡ τοῦ κ. Φωτῆλα, ἐγείρεται καὶ αὐτὴ διὰ νὰ εἴπῃ τὸ ἐξῆς, ἱστορικῶς-τατον, καθ' ἣν στιγμὴν ἐθορύβουσι ἐντὸς ἐνός θεωρείου :

— Κύριε Πρόεδρε, κενώσατε τοὺς θορυβοῦντας !

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 373)

— Εὐγνωμονῶ, μητέρ μου. Θὰ φυλαχθῶ μὲ ὄλας τὰς δυνάμεις μου κατὰ τοῦ πειρασμοῦ.

— Ναί, καλῶς θὰ πράξῃς.

Ἐν τούτοις ἡ Σεντίνα, ἀρῶν ἔπειτα τὸ οὖς ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ οὐδὲν κατώρθου ν' ἀκούσῃ, ὠργίσθη, καὶ ἐν ἐλλείψει ἀληθοῦς ἱσπορίας ἐπλασεν ἄρ' ἐαυτῆς τοιαύτην τινὰ, ὅπως ἀνόητον, ἣν καὶ ἐσπευσε νὰ διηγῆθῃ πρὸς τὴν μάγειρον.

— Εἰξέυρεις τίποτε, θεῖα Ῥαλοῦ ; τῆ εἶπε.

— Τί νὰ εἰξέυρῃ ;

— Ἡ κυρία ἔχει κάτι, δὲν εἶναι καλὰ.

— Τί ἔχει ;

— Αὐτὸ τὸ εἰξέυρει ἡ Ἡγομένη, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐξομολογεῖται αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

— Τότε τί μοὶ τὸ λέγεις ;

Καρμῆλαις ἀπὸ τὸ χαλβατζίδικον τοῦ Ῥηγοπούλου :

— Ὁ προϋπολογισμὸς εἶνε τὸ κάτοπτρον τῆς πολιτικῆς πάσης Κυβερνήσεως· ὁ παρὼν προϋπολογισμὸς παριστᾷ ἐντὸς μίαν Ἑριννῶν· πρέπει νὰ στηλιτευθῇ !

— Τὸ ὑπουργεῖον κατήρτισε λεγεῶνας ὑπαλλήλων· καὶ ὅταν ἀναφῆρῃ λεγεῶνας, ἔρχονται εἰς τὴν μνήμην μου οἱ λεγεῶνες τῶν δαιμόνων τοῦ Εὐαγγελίου.

— Ὁ διορισμὸς τοῦ πρεσβυτοῦ τῆς Ἰσπανίας ἦτο ἐξοικονόμησις θέσεως· Διατί διωρίσθη ; Βεβαίως διὰ νὰ λάβῃ πληροφορίας περὶ τῶν ὠρῶν γυναικῶν τῆς Ἀνδαλουσίας !

— Ἡ ὀμιλία τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μοὶ ὑπενόησε τὴν κωμωδίαν τοῦ Μολιέρου, ἐνθα οἱ ἰατροὶ συσκέπτονται περὶ τοῦ ἀσθενοῦς διὰ νὰ ἀποθάνῃ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης των.

— Τὰ οἰκονομικὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Καλλιγᾶ μοὶ ὑπέμνησαν σελίδα τινὰ τοῦ Δὸν Κισσώτ.

Ἄλλὰ κι' ἐγὼ δὲν ἤξεύρω διατί ἡ ἰσχυρὴ καὶ ἡ κωμικοτραγικὴ φυσιογνωμία τοῦ κ. Ῥηγοπούλου μοὶ ἐνθυμίζει τὸν Ροσσενάντε, τὸ περίφημο ἄλογο τοῦ ἀνωτέρω ἔρωτος τοῦ Κερβάντε.

Κουτρούλης.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ κ. Ράλλης φαίνεται ἀξιώων ὅτι οἱ φεύγοντες ἀπὸ τοῦ κόμματός του βουλευταὶ εἶναι κατάχευι πρὸς τὸ ἀνέκδοτον ὑπουργεῖον Τρικούπη καὶ τοὺς καταδικῶει μὲ σημειώσεις καὶ ἐπικαλεῖται φαίνεται ἵνα καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως τοὺς διατηρήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ἀλλὰ προσω-

- Ἄν σοὶ εἶπω τίποτε, δὲν θὰ μὲ προδώσῃς ;
- Ὅχι. Τί μὲ μέλει ἐμέ !
- Ἄκουσε λοιπόν. Ἡ κυρία ἀπηλπίσθη καὶ δὲν ἐλπίζει πλέον νὰ τεκνοποιήσῃ.
- Λοιπόν ;
- Μὲ τὸν ἄνδρα της δηλαδὴ.
- Ἐπειτα ;
- Ἐπειτα αὐτὸ τῆς κοστίζει.
- Λοιπόν ;
- Λοιπόν φροντίζει νὰ εὔρῃ τρόπον νὰ φωτισθῇ.
- Νὰ φωτισθῇ τί ;
- Νὰ φωτισθῇ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀποκτήσῃ τέκνα ;
- Μὲ φάρμακα δηλαδὴ ;
- Μὲ φάρμακα ὄχι. Ὅσα ὑπάρχον εἰς τὸν κόσμον ἡ κυρία τὰ ἐξήντησε.
- Τότε, πῶς θὰ ἀποκτήσῃ τέκνα ;
- Ἀθῶα, ὅπως εἶσαι σύ, Ῥαλοῦ !
- Τί μὲ λέγεις ; δὲν ἐννοῶ.
- Βέβαια δὲν ἐννοεῖς.
- Πῶς λοιπόν ;
- Χωρὶς φάρμακα.
- Πῶς γίνεταί ;
- Καθὼς ὄλαι αἱ γυναῖκες.
- Ἄλλὰ μ' ἐξάλισες. Δὲν ἐννοῶ τίποτε.
- Στάσου. Ἄς φέρωμεν ἐν παράδειγμα.

πικη κράτησις ἐπιτροπομένη ἐπὶ ἐμπορικῶν μόνον χρεῶν ἐπιτρέπεται ἄρα γε καὶ ἐπὶ πολιτικῶν; Καὶ εἶναι τόσον σκληρὸς ὁ κ. Πάλλης ὥστε δὲν ἐπιτρέπει καὶ τὴν μεταμέλειαν ἀλλὰ τί νὰ συμβαίῃ ἄρα γε μὲ τὸν κ. Χατσοπούλου καὶ εἰδείθη οὗτος; τόσον προκλητικὸς ἐναντίον δανειστοῦ ἐπικαλουμένου ἔγγραφον; Ὁ κ. Χατσοπούλος ἐπέμεινε νὰ τοῦ παρουσιασθῶσιν αἱ ἐπιστολαὶ του. Ἐδῶ πλέον ἐρεθίζεται καὶ ἡ ἰδική μας περιέργεια καὶ ἀπαιτοῦμεν νὰ φέρῃ ὁ κ. Πάλλης τὰς ἐπιστολάς τοῦ κ. Χατσοπούλου διὰ νὰ ἴδωμεν τί τρέχει. Καὶ ἂν δὰ ἐπιστολαὶ Βουλευτοῦ ὑπουργικοῦ πρὸς ὑπουργὸν εἶναι κατὰ τῶν ῥοσφετίων, τότε θὰ εἴπωμεν πρὸς τὸν κ. Πάλλην νὰ προσέχη νὰ μὴ βάζῃ εἰς τὸ κόμμα του τέτοιους διαβόλους οἷτινες μόνον εἰς τὸ **Μὴ Χάνεσαι** ἀνήκουν.

Καὶ ἐπειδὴ, μετὰ τὰς ἀποκαλύψεις τοῦ κ. Πάλλη, ἀπεδείχθη ὅτι ὅλοι οἱ βουλευταὶ τῆς συμπολιτεύσεως ἔχουν δώσει τὰς σήμεώσεως ῥοσφετίων εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κατὰ τὸ λέγειν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, τοὺς ἔχει πιασμένους, ἀναγορεύεται οἱ κυβερνητικοὶ κόμμα τῶν σημειωμένων.

Αἱ περιγραφαὶ τῶν χορῶν κατήντησαν τὸ ἁνοσιώτερον τῶν ἀναγνωσμάτων. Διότι κάθε χρόνον εἶναι τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Ἀνέκδοτα ὅμως χορικῶν παρασκηνίων εἶναι πολυτιμότερα ἀπ' ἐκεῖνας αἱ ὅποια τὰ κάμνουν.

Δύο τοιαῦτα μᾶς παροχιδίδει εἰς φιλαλήθης συνδρομητῆς μας, τὰ ὅποια παροχιδίδομεν καὶ ἡμεῖς χωρὶς ἐγγύησιν.

Γνωρίζετε τὴν γενομένην ἐν Γερμανίᾳ γυναικείαν κίνησιν ὅπως ἀλλάξουν αἱ γυναῖκες ἔνδυμα καὶ γίνουσι ἄνδρες τὴν ἀναβολήν.

Ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ πρώτου ἀνακτορικοῦ χοροῦ, σύζυγός τις δημοσίου λειτουργοῦ, πολλὴν προσκομίσασα προῖκα

τῶ ἀναφαλάντια συζύγου της, ἀπήτησεν ἐπιμόνως παρ' αὐτοῦ νὰ τῇ παραγγείλῃ εἰς τοῦ Λαμπικῆ φράκον καὶ πανταλόνι, διότι ἐπεθύμει νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν ἀνακτορικὸν χορὸν μὲ ἀνδρικὸν ἔνδυμα.

Ὁ σύζυγος ἐνοεῖται ἀνεπήδησε καὶ πέραν τῆς στέγης τοῦ δωματίου του, φοβηθεὶς μήπως ἡ γυναῖκά του τὰ ἔχασεν.

Ἀλλὰ τὸ πλούσιον ἡμισὺ του ἐπέμεινε λέγον ὅτι ἔχει σύντροφον καὶ ἐτέραν φίλην της προσκεκλημένην, ἥτις θὰ τὴν μιμηθῇ καὶ θὰ δημιουργήσῃ τὸν πρὸ πολλοῦ ἀναμενόμενον συρμὸν τὸν μεταμορφῶντα εἰς ἄνδρα καλλιπύγους τὰς γυναῖκας.

Ὁ σύζυγος ἀμετάπειστος.

Ἡ σύζυγος ἐπίσης.

Ἐντεῦθεν ὕβρεις, πιασίματα, καὶ ἀποστολὴ αἰτήσεως περὶ διαζυγίου εἰς τὸ Δικαστήριον.

* Ἄλλο.

Ἐτέρα Κυρία ἔκλεισε τὴν θύραν τοῦ οἴκου εἰς τὸν σύζυγον της καὶ τὸν ἀφήκεν ἐπὶ ὥρας εἰς τὸν ὄδον, διότι οὗτος, μὴ ὄν γυναικῶν φίλος, δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν κυρίαν ὄβριαν ἔνδυμασίαν στοιχίσασαν δισχίλια φράγκα.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἰς τὸ πολυδαίδαλον Τελωνεῖον Πειραιῶς εἰσέχθησαν μεταρρυθμίσεις πολὺ καλά. Ἐδιπλασιάσθη ὁ χῶρος τοῦ Ἐλεγκτηρίου, ὅπου ἄλλοτε ἦτο ἀληθῆς Ἀδης λακερδῶν καὶ βελουδῶν, παστῶν καὶ μεταξωτῶν· προσετέθη καὶ τρίτη πλάστιγξ διωρίσθη καὶ εἰς ὑπελεγκτῆς, ὑπὸ τὸν δραστήριον καὶ ζωηρὸν ἐλεγκτὴν κ. Ρεδιάδην. Ἀνηγέρθησαν δύο

— Μὲ ἄνδρα ἄλλον ἀπὸ τὸν ἐδικόν σου!
— Μὲ ἄλλον ἄνδρα! ἔκραξεν ἡ Ραλοῦ πῶ πῶ! Τί λέγεις, Σεντίνα!

Ἡ Σεντίνα ἐκάγχασε, καὶ ἐξήλθε καταλιπούσα ἐκπληκτικὸν τὴν πτωχὴν γυναῖκα.

Ὅτε ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς θαλάμους τῆς δεσποίνης της, ἡ Φηλικίτη ἐξήρχετο. Ἐφερε δὲ ἐπὶ τῆς σοβαρᾶς αὐτῆς μορφῆς προσωπεῖον ἐκ πάγου, καὶ ἐκ τῆς ψυχρότητος ἥτις διέπνεεν ἐξ ὄλου τοῦ ἀτόμου της οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ὑποπέσῃ τί ἐλέχθη πρὸ τινων στιγμῶν ὅπισθεν ἐκεῖνης τῆς θύρας.

Ἡ μήτηρ Φηλικίτη ἦτο πενήτηντα καὶ τεσσαρῶν ἐτάων, ἀλλ' ἐφαίνετο εἰσὶν ἀκμαία. Ὅτε ἦτο νῆα εἶχε μνηστευθῆ ὠρατὸν τινα Βενετόν, ὃν ἠγάπα. Οὗτος ἐφρονεῖτο κατὰ τινα πρὸς τοὺς φράγκους συμπλοκὴν παρὰ τὴν Μονεμβασιάν, καὶ ἡ Φηλικίτη ἐνυμφεῖτο τότε σωφρονῶς πρὸς παραμυθίαν τῆς σαρκὸς μεσήλικά τινα ἰδιοκτήτην, μεθ' οὗ ἐξῆκεν ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τινος μῆνας. Ἀλλ' οὗτος τὴν διεξέχθη προσημαζόμενος ὅτι ἦτο ὑπερμέτρως εὐλαβὴς καὶ διήρχετο ὥρας ἐλοκλήρους καθ' ἑκάστην ἐν τοῖς ναοῖς ὀλιγορούσα τῶν τοῦ οἴκου. Τότε ἠναγκάσθη νὰ μετέλθῃ ἐπὶ τινα χρόνον τὸ ἐπάγγελμα τῆς μαίας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπετύγγανε μόνον εἰς τὰς ἐκτρώσεις καὶ ἐμβρυοκτονίας, ἐνομήσθη ἀδόκιμος εἰς τὸ νὰ παρασταθῇ εἰς ὠρῖμους τοκετούς. Οὕτως ἤλλαξε τέχνην καὶ κατέστη προξενήτρια γάμων καὶ

- Ἄς φέρωμεν.
- Ὅταν εἶς ὁ θεὸς Πάλλης, ὁ θεὸς συγχωρήσῃ τον, εἶπεν ἡ Σεντίνα, ἂν δὲν ἔκαμνες τέκνα, θεῖα Ραλοῦ, καὶ ἤξευρες ὅτι σὺ δὲν ἔπαιεις, ἀλλὰ τὸ παῖσμα ἦτον ἰδικόν του, τί ἤθελες κάμει;
- Τί ἤθελον κάμει;
- Ἄν ἐπεθύμεις νὰ παιδοποιήσῃς.
- Τίποτε.
- Πῶς τίποτε;
- Τίποτε, σὲ λέγω.
- Καὶ μάλιστα ἂν εἶχες καὶ μεγάλην περιουσίαν, καθὼς ἡ κυρία.
- Τίποτε.
- Τοῦναντίον ἤθελες προσκαλέσει τὴν Ἡγομένην, εἰς τὴν ὁποῖαν ἤθελες ἐξομολογηθεῖσαι, διὰ νὰ τῆς εἴπῃς τὸν λογισμὸν σου.
- Ποῖον λογισμὸν μου;
- Τὴν ἐπιθυμίαν σου ν' ἀποκτήσης κληρονόμους.
- Αἱ, καὶ ὅποτε;
- Ἡθελες τὴν ἐρωτήσῃ, ἂν ἦναι ἁμάρτημα...
- Ποῖον νὰ ἦναι ἁμάρτημα!
- Τὸ νὰ γεννηθῇ τις τέκνα...
- Τέκνα;
- Καί, τέκνα.
- Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἁμάρτημα.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΠΝΩΝ ΦΟΡΟΣ (ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ)

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ, 15 Νοεμβρίου.

Διεύθυνσιν ἐφημερίδος «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ».

Ἀθήνας

Καταχωρίσατε παρακαλούμεν εἰς πρῶτον ἐκδοθησόμενον φύλλον ἐφεξῆς τηλεγραφήματα ἅτινα ἀπεστείλαμεν

Κύριον *Λεωνίδα Δεληγεώργη*
Βουλευτὴν Μεσολογγίου.

Προτάξατε στήθος κατὰ ἀδίκου φορολογίας καπνοῦ. Πατρὶς εὐλογεῖ ὀνομά Σας.

(Ἔπονται πενήτηντα ὑπογραφαί)

Ἀπάντησις Λεωνίδα Δεληγεώργη

Ἀναστάσιον Βενέτην

Μεσολογγίου

Τηλεγράφημα ἔλαβον. Βεβαιώσατε καὶ ἄλλους ὅτι θέλω πράξει ὅ,τι δύναμαι ὑπὲρ δικαίων ὑμῶν.

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ.

Λεωνίδα Δεληγεώργη

Βουλευτὴν Μεσολογγίου

Ἀθήνας.

Ἐλαβον τηλεγραφικὴν ἀπάντησίν Σας καὶ εὐγνωμονοῦμεν διὰ προθυμίαν ἣν ἐπεδείξασθε πρὸς ὑπεράσπισιν δι-

παράλληλοι ἀποθῆκαι Μετακομίσσεως καὶ μία ἀποθήκη τοῦ Αὐστριακοῦ. Ὁ μεταξὺ τῆς εἰσόδου καὶ τοῦ ἐλεγκτηρίου χῶρος θὰ γίνῃ ὑελοσκέπαστος. Θὰ στρωθῇ δὲ τὸ ἔδαφος ἐκ σιδηρῶν ράβδων ἢ μᾶλλον σιδηροδρόμου διὰ νὰ κυλίωται εὐκόλως ἐπ' αὐτοῦ τὰ κάρρα. Εἰσῆχθη καὶ ὁ νεωτερισμὸς τοῦ χωρισμοῦ τοῦ τελωνιακοῦ ἐλέγχου τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν· ὅλα θὰ γίνονται εἰς τὸ ἐξῆς παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν, ὅπου θὰ ἐδρεύῃ καὶ ἡ δημοτικὸς φόρος εἰς ἐπὶ τούτῳ κατάστημα διηρημένον εἰς αἰθουσαν διαμονῆς καὶ αἰθουσαν ἐλέγχου. Ὁ νεωτερισμὸς αὐτὸς ἐξελίφει μίαν ἀσχημίαν ἥτις πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ξένων μᾶς παρουσιαζεν αὐτόχρημα ἀγρίους. Συγχαίρομεν διὰ τὰ μικρὰ αὐτὰ τὸν μικρόν μας φίλον κ. Καλλιγῆν.

Δὲν ἀρκεῖ ὅτι οἱ κλητῆρες μισθοδοτοῦνται ἢ διὰ νὰ λιποκτονῶσιν ἢ διὰ νὰ κλέπτωσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν ἐλεεινὸν μισθὸν τῶν δὲν πληρόνεται τακτικά. Οὕτω δὲν θὰ μᾶς πιστεύσητε, ἐὰν σᾶς εἴπωμεν ὅτι δὲν ἐπληρώθησαν ἀκόμη τὸν μισθὸν Ὀκτωβρίου. Ὑπάρχει λοιπὸν συστηματικὴ ἐνέργεια τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐξαχρείωσιν τῶν ἀστυνομικῶν κλητῆρων.

Ὁ φίλος νέος κ. Ἰωάννης Πολέμης, τοῦ ὁποῦ ποιετικαὶ τινες ἀπόπειραι ἐκρίθησαν εὐμενῶς, ἀναγγέλλει τὴν ἐκδοσιν *Ποιήσεών του*, πιστεύομεν δὲ ὅτι θέλοσιν τὴν ἐνθαρρύνει οἱ φίλοι τῶν πτήσεων ἐν ἀτμοσφαίρᾳ αἰσθημάτων καὶ ἀβρῶν ἐντυπώσεων.

σθεανώτρια νεκρῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ δύο ταῦτα ἐπαγγέλματα ἀντέρασκον πρὸς ἀλληλα, ἔχασε μετ' ὀλίγον τὴν πελατεῖαν της καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν ἐγγύς τοῦ χωρίου της γυναικείαν Μινῆν. Κατορθώσατα δὲ νὰ ἀπολαύσῃ τῆς εὐνοίας τῶν παροδικῶν δεσποτῶν τῆς νήσου, ἔνεκα τῶν ἐκδουλεύσεων ἃς ὑπέσχετο ὅτι ἐμελλε νὰ προσφέρῃ, προήχθη εἰς Ἡγομένην. Καὶ ἦτο μὲν ἐνάρετος μοναχῆ, ὡς ἡ φήμη ἔλεγεν, ἀλλ' ἠνάγκαζε τὸν ἐν τῇ Μονῇ ἐφικμέριον νὰ μνημονεύῃ ἐν ταῖς τελεταῖς ὅτε μὲν τὸν Πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτε δὲ τὸν Πάπαν τῆς Ῥώμης. Τοῦτο ἐνόμιζεν ἔργον ἐντέχνου πολιτικῆς.

Ὅτε ἀπῆλθεν ἐκ τῆς ἐπαύλειος ἡ μήτηρ Φηλικίτη, ἡ Αὐγούστα ἐκλείσθη εἰς τὸν θαλάμον της καὶ ἔκλαυσεν ἵνα ἀνακουρισθῇ. Ὑστερον, ὡς νὰ τῇ ἐπῆλθεν ἰδέα τις, ἠγέρθη καὶ ἐξῆλθεν. Ἐλαβε τὴν αὐτὴν ὁδὸν, ἣν εἶχε βαδίσει κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα, καὶ ἀνέβη εἰς τὴν αὐτὴν ἐπαλξιν τοῦ κόμητος Πραγότση. Ἐμεινεν ἐνταῦθα παρατηρούσα τὸ ἔδαφος τοῦ ἀνδρῶν, ὡς νὰ ἀπῆται ἐξήγησιν τινα παρὰ τῶν ψυχρῶν λίθων, ἐπειτα ἔκυψεν ἐπὶ τοῦ θρησκῶ καὶ ἐβύθισε τὸ βλέμμα εἰς τὸ κατωφερὲς τοῦ κρημοῦ. Τί ἐσκέπτετο; τί ἐμελέτα; Περιεπάτησεν ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τοῦ δώματος. Εἶχε τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ τὸ βλέμμα τεταπεινωμένον πρὸς τὸ ἔδαφος. Οὐδ' ὕψωσεν ἐπὶ στιγμὴν τὰ ὄμματα ὅπως θεωρήσῃ τὸ πέλαιος ἢ τὸν οὐρανόν.

Μεγαλοπρεπῆς ἦτο ἡ θεὰ ἀπὸ τοῦ ὕψους τούτου. Ἡ

ὑψος τοῦ κατηρεφῶς κρημοῦ, ἡ κυανὴ θάλασσα μειδιῶσα καὶ παίζουσα ἐνίοτε ἐπὶ τῶν βράχων παρὰ τὸν αἰγιαλόν, μυστηριώδης, βαθεῖα καὶ ἀκαταμέτρητος ἐν τῷ πελάγει. Ἡ ἀπορροῆ καὶ τραχὺ ἀκτὴ ἐξαπλουμένη παρὰ τὴν βᾶσιν τοῦ πύργου, κατὰφυτοι καὶ χλοάζοντες λόφοι περὶ καὶ ἀντικρῦ. Ἐντεῦθεν τὸ δάσος, ἐκείθεν τὰ ὄρη, ἐκατέρωθεν ἡ θάλασσα, ἀνωθεν ὁ οὐρανός, πανταχόθεν τὸ ἄπειρον! Ἦτο τὸ ὑψηλὸν μεμιγμένον ἐν συμπλέγματι μετὰ τοῦ χαριέντος καὶ τοῦ ἀγρίου.

Καὶ ὅμως ἡ Αὐγούστα δὲν εἶχε πλέον βλέμματα ἵνα ἴδῃ ταῦτα.

Ἦτο προφανές ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαλειφθῇ ἀπὸ τοῦ πνεύματός της ἡ ἐντύπωσις τῆς προλαβούσης νυκτός.

Κατέβη βραδέως τὴν κλιμακὰ καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὸν θαλάμον της.

Προσεκάλεσε τὴν Σεντίναν καὶ τὴν ἐπεμψε νὰ καλέσῃ τὴν θυρωρὸν παρ' αὐτῆς.

Ἡ γραιὴ Μανὼ ἦλθε χλωαίνουσα καὶ γογγύζουσα. Ἐλαβε δὲ πρῶτη τὸν λόγον καὶ εἶπε πρὸς τὴν Αὐγούσταν.

— Τί μὲ θέλει ἡ κυρία μου; Εἰμπορῶ ἐγὼ γρηὶ γυναῖκα νὰ ἀναβαίνω τὴν σκάλαν τῆς κυρίας της;

— Γραῖα Μανὼ, τῇ εἶπεν ἡ Αὐγούστα λίαν προσηνῶς, χθὲς τὴν ἐσπέραν δὲν σοὶ εἶπα, νομίζω, ὅτι ἐπεθύμουν νὰ μοὶ ἀναγγείλῃς τὴν ἐπάνοδον τοῦ κυρίου σου, εἰς ὅποιανδήποτε ὥραν καὶ ἂν ἤθελε φθάσει;

καίων μας. Έπαναλαμβάνοντας θερμάς παρακλήσεις ύμῶν ἐπικαλούμεθα τὴν εὐφῶ καὶ νομικὴν προστασίαν σας ὑπὲρ δικαίων μας ἔν τε τῷ Τμήματι καὶ ἐν τῇ Βουλῇ.

Πεποιθότες ὅτι ἡ ἐπαναληπτικὴ αὐτῆ αἰτησίς μας θὰ ἔχῃ αἰσιώτατον πέρασ, ὑποστημιούμεθα εὐσεβᾶτως.

(Ἐπονται αἱ ἀνω ὑπεργραφαί.)

Οἱ φίλοι σας
Ἄναστασιος Βενέτης, κλπ.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

εἶδε καθ' ὅδον στρατιώτην φέροντα ἀνὰ χεῖρας βαρεῖαν κάλαθον πλήρη ὀφωνίων. Τὸν προσεκάλεσε καὶ ἐσημείωσε τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ οὗ ὑπερσεῖαν ἐξετέλει ὁ ταλαίπωρος στρατιώτης.

Ὁ βασιλεὺς φαίνεται ὅτι ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν-τῷ Μὴ Χάνεσαι δημοσιευθέντα πολυθρήνητα ἄρθρα : "Ἀν ἡμῶν Βασιλεὺς, τὰ ὅποια καὶ σπουδαίως καὶ ἀστείως τοῦ ἔλεξαν ὅτι ὤφειλε νὰ ἀναλάβῃ τὰς ἡνίας τοῦ ταλαίπωρου αὐτοῦ κράτους, τὰς ὅποια; οὐδέποτε ἔλαβε μετὰ σπουδαϊότητος.

Ἡ πράξις αὐτῆ τοῦ Βασιλέως νὰ ἐκφράσῃ τὴν βασιλικὴν τοῦ δυσαρέσκαιαν εἰς ὄλους τοὺς εὐγενεῖς ἀξιωματικούς; οἷτινες μεταχειρίζονται τοὺς στρατιώτας διὰ χαμάλιδες, ὑπὸ πρέτας, κταντάδες, παιδαγωγούς, μαγειροὺς, λούστρους κτλ. εἶναι πράξις ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων καὶ δὲν πιστεύομεν νὰ μείνουν ἀσυγκίνητοι οἱ κύριοι ἀξιωματικοί, οἷτινες πρὸ παντός ἄλλου δέον νὰ εὐλαβῶνται τὴν βασιλικὴν θέλησιν, ἀφοῦ ἀρχηγός των εἶναι ὁ Βασιλεὺς.

Ἄλλὰ διὰ νὰ καρποφορήσουν τὰ ἀν ἡμῶν Βασιλεὺς ἄρθρα τοῦ Μὴ Χάνεσαι, δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ ὁ βασιλικὸς ζήλος εἰς τὸν κάλαθον τῶν ὀφωνίων τοῦ πτωχοῦ στρα-

τιώτου. Πρέπει νὰ ἐκταθῇ εἰς πολλὰ, διότι εἰς τὴν μανίαν αὐτὴν τῶν φορολογικῶν σχεδίων, πιθανόν ὁ Αἰὼν νὰ προτείνῃ φόρον ἐπὶ τῶν ἀργῶν καὶ τότε δὲν ἤξεύρομεν τί γίνεται.

ΜΕΡΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

πρέπει νὰ καλύπτωνται: καὶ ἄλλα πάλιν ν' ἀποκαλύπτωνται διὰ τὰ πρῶτα τὸ βέλο, ὁ κορσές, τὸ δικτυωτόν, εἶνε ἀληθεῖς εὐεργέται ὁ Αἰὼν δὲν συμφωνεῖ εἰς τοῦτο: θέλει ἀποκαλυπτῆρια: θέλει νὰ τοῦ εἰπώμεν—ἐπειδὴ ἐπρότεινε τὴν φορολογίαν τῶν δημοσιογράφων—ὅτι ὑπάρχουν δημοσιογράφοι καὶ δημοσιογράφοι. Θέλει νὰ τοῦ εἰπώμεν, ἐπειδὴ θέλει τὸν ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος φόρον νὰ τὸν ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, ὅτι οἱ οἰκονομολόγοι ποιοῦσι διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας κεφαλαίων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀργῶν, τοῦ μὴ ἐχόντων καμμίαν σχέσιν μετὰ τοῦ ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου σου ἢ τῆς πέννης σου ἢ τοῦ ἐγκεφάλου σου φραγεῖν τὸν ἄρτον σου: ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ φορολογηθῶμεν ἡμεῖς καὶ αὐτὸς ἐξ ἴσου καὶ καθ' ἣν περιπτώσιν ἔχομεν ἴσα κέρη, διότι ἡμεῖς μὲν τρεφομέθα ἐκ τῶν ἀγῶνων ἡμῶν, καταβαλόντες εἰς τὴν ἐπιχειρησίαν μας ἐργασίαν μόνον, ἐνῶ αὐτὸς τρέφεται ἐκ τῶν κεφαλαίων τὰ ὅποια ἄλλοι τοῦ κατέβαλον καὶ δι' αὐτὸ ἡ μὲν ἐπιχειρησίς αὐτοῦ εἶνε παγεῖα, ἢ δ' ἐπιχειρησίς ἡμῶν εἶνε ἰσχνή. Καὶ διότι ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπιχειρησίαν του ἀνεμίχθησαν ἀμαρτωλά κεφάλαια, διὰ τοῦτο ὑπερασπίζεται ἀμαρτωλὰς ἰδέας.

Οὐχ ἦπτον καὶ ἡμεῖς δεχόμεθα νὰ φορολογηθῶμεν ἄλλα, τελευταῖοι: θὰ φορολογηθῶν πρῶτα ὄλοι οἱ πάτρωνες τοῦ Αἰῶνος, ἐπειτα ὁ πάτρων Αἰὼν καὶ τελευταῖοι ἡμεῖς.

— Δὲν ἔξεύρω εἰς τί ὄραν ἤθελε νάθλῃ ὁ κύριός μου; εἶπεν ἡ γραῖα Μανώ. Καὶ πῶς ἔμπορούσα ἐγὼ νὰ τὸ εἶπω τῆς κυρίας, ἀφοῦ δὲν ἔξευρα. Καὶ πῶς μὲ ἐνογλοῦν ἐμε, γραῖαν γυναῖκα, καὶ δὲν ἔχω μίαν ὄραν ἡσυχίαν, καὶ ὄλα εἰς τὸ κεφάλι μου ξεθυμαίνουσι, καὶ ἔχω καὶ τὸν πλευρίτην τὸν γέρο-Μάνον, ὅπου ἐγήρασε, καὶ δὲν εἶναι διὰ τίποτε, καὶ μὲ κατεδίκασε ἡ Μοῖρά μου νὰ ἔχω τέτοιον πλευρίτην...

— Τί λέγεις, γραῖα Μανώ; ἐκραξεν ἀνυπομονοῦσα ἡ Αὐγούστα: ἔξεύρεις τί λέγεις; Τὴν εἶχε προσχεδιασμένην αὐτὴν τὴν πλευρίαν;

— Δὲν εἰξεύρω ἐγὼ τίποτε, εἶπεν ἡ γραῖα. Καὶ ἀς μὲ ἀφάνουν ἡσυχῆν, μὲ φθάνουν αἱ ἀμαρτίαι μου, καὶ ἄλλα ἢ ῥάχη μου δὲν σηκώνει.

— Τί σὲ λέγω ἐγὼ, καὶ τί μὲ λέγεις σὺ! ἐκραξεν ἡ Αὐγούστα. Ἐγὼ σοὶ εἶπα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔλθῃς νὰ μ' εἶπῃς εἰδῆσιν, ὅταν ἐφθασεν ὁ σύζυγός μου, καθὼς σοὶ εἶχα παραγγεῖλει, ἀλλὰ δὲν ἦλθες.

— Ἐμποροῦσα, ἐγὼ, γραῖα γυναῖκα, νὰ φέρω τὴν εἰδησιν τῆς κυρίας; Καὶ ποῦ ἔξευρα ἐγὼ πότε ἤθελε φθάσει τὸ πλοῖον! Καὶ ἔχω τόσην ζάλην, τόσην σκοτούραν εἰς τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡμέραν νύκτα ἡσυχίαν δὲν ἔχω...

— Ἄλλα πάλιν! ἐτρελλάθη, γραῖα Μανώ! κάμεις πῶς δὲν ἐννοεῖς!

— Δὲν ἐννοῶ ἐγὼ! καὶ μὲ φθάνουν οἱ πειρασμοὶ ὅπου συντυχαίνω, καὶ τὰ βάρηνα ὅπου τραβῶ.

— Δὲν ἔξεύρω ἐγὼ τίποτε, εἶπεν ἡ γραῖα. Καὶ ἀς μὲ ἀφάνουν ἡσυχῆν, μὲ φθάνουν αἱ ἀμαρτίαι μου, καὶ ἄλλα ἢ ῥάχη μου δὲν σηκώνει.

— Ἄλλα πάλιν! ἐτρελλάθη, γραῖα Μανώ! κάμεις πῶς δὲν ἐννοεῖς!

— Δὲν ἐννοῶ ἐγὼ! καὶ μὲ φθάνουν οἱ πειρασμοὶ ὅπου συντυχαίνω, καὶ τὰ βάρηνα ὅπου τραβῶ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄

ΣΥΝΗΜΟΤΑΙ

Τὴν ἐπομένην νύκτα ἡ Αὐγούστα κατήχησε τὸν σύζυγόν της, οὗτος δὲ ἀπεράσισε νὰ ἀποπέμψῃ τὴν ἐπιούσαν τὸν ξένον, μετὰ τῆς γαλέρας ἦν τῷ ἐδώρησεν.

Ὁ Σανούτος ὡσφράνθη τὸν ἀέρα πρὶν ἢ τῷ εἰπῶσι τι καὶ μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ Μκύρου ἐπὶ τοῦ πλοίου.

— Ἐνόησες, Μιργάν, ἐν πρᾶγμα; τῷ εἶπε.

ΤΟ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΡΜΑ,
ΔΙΗΡΗΜΕΝΟΝ ΕἰΣ ΔΥΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΡΕΥΜΑΤΑ,

Τρικουπικὸν καὶ Κουμουνοδουρικόν.

Α'. ΡΕΥΜΑ. Σύλλογος Πατρῶν, πίνων κατὰ δεκάρικον καὶ βρεσινάτο τρία σ' τῇ δεκάρα, ἐπιδοκιμάζει νέον νομιματικὸν σύστημα.

Β'. ΡΕΥΜΑ. Πόλις Πατρῶν ἀπειλεῖ ὑπὸ ἀρχηγόν Βουλευτὴν Ῥηγόπουλον νὰ μεταναστεύσῃ εἰς τὸν πλανήτην Ἀφροδίτης, ἐὰν μὴ ἀνακληθῇ Αὐτάταγμα νέας Δραχμῆς.

Α'. ΡΕΥΜΑ. Καλάμαι ἐβάρησαν εἰς τὸ αἶμα. Ἐσφάγησαν ὄλοι οἱ πολῖται διὰ μίαν δεκάραν. Ἐρημωθεῖσα πόλις δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ γνώμην.

Β'. ΡΕΥΜΑ. Καλάμαι πολὺ καλὰ εἰς τὴν ὑγιάν των. Ἐν τῇ Πλατεῖᾳ ἐσφάγησαν πέντε βόες. Νομάρχης Ἄγις ἔραγε τὸν ἕνα.

Α'. ΡΕΥΜΑ. Πόλις Τρίπολις, κλονομένη ἐπὶ τῆς βακτηρίας της, μετέβη ἐπισκεφθῆναι Νομάρχην. Μόλις εἰσελθούσα ἐπέσε λειπόθυμος. Προσθάσατε νερά.

Β'. ΡΕΥΜΑ. Τριπολιτῶ τρώει καὶ πίνει καὶ κλῆνα φοβερίζει. Μέγας ἐνθουσιασμός διότι ὄλοι ἐπλουτίσαμεν, τῆς δεκάρας μας γενομένης ἐνδεκάρας. Οὐδεὶς λόγος ἐξεφωνήθη.

Α'. ΡΕΥΜΑ. Καπνὸς Λαμίας ἐγερεθεῖς ἐκάλυψε πόλιν. δὲν βλέπομεθα. Ὅλοι καπνίζονται δωρεάν. Καπνὸς διευθύνεται ἀπειλητικῶς ἐναντίον Ἀθηνῶν, Πλατεῖαν Ὀμοταίας.

Β'. ΡΕΥΜΑ. Χίλις ἐιατὸν σιγάρα καὶ ἐνεκακίωσα τιμωκίαι σήμερον ἐν κουρείῳ Πλατεῖας μας ὑπέγραψαν ἀναφορὰν εὐχαριστήριον εἰς Κυβέρνησιν, διὰ περιποιήσεως κάμει καπνόν, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἀνυψώσῃ πολὺ τὴν τιμὴν του εἰς ἔσω καὶ ἔξω ἑλληνισμόν.

[Τὸ ἡλεκτρικὸν σύρμα μὴ ἀνεχόμενον νὰ τελῶνται ταῦτα ἄρρα ψευδολογικὰ ἐπὶ τῶν ῥώτων αὐτοῦ, ἐκφωτῆ ἐπικηδεῖον καὶ αὐτοκτορεῖ.]

Καραγκιόζης.

ΑΚΟΥΣΜΑΤΑ

Τὴν ἐσπέραν τῆς προχθῆς Κυριακῆς μετὰ τὸν ὥραϊον χιμεριῶν ἡλιον ὅστις ἐξαιρέτως συνεπύκνου ἀθρόους τοὺς περιπατητὰς ἐπὶ τῶν πλατειῶν καὶ τῶν λεωφόρων μας, ὁ σύλλογος Παρνασσός μετέστρεψε τὸ βεῦμα τῶν συναθροίσεων εἰς τὴν αἰθουσάν του, ὅπου ὁ κ. Γεώργιος Παράσχος ἐπρόκειτο νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ἐμμετρὴν μετάφρασίν του τῆς Ἰλιάδος.

Ἡ αἴθουσα ἦτο γεμάτη ὀλίγα Κυρῆαι, καὶ πολλοὶ Κύριοι: τὸ ὄνομα Παράσχος δὲν δύναται νὰ παράσῃ συγκινήσεως ἐν ταῖς καρδίαις τῆς πολλῆς παρ' ἡμῖν νεότητος, ἥτις ἐξ αὐτοῦ συνήθισε νὰ παραδέχεται ἀκόμη πᾶσαν παιδικὴν τροφήν, ὡς τὴν τροφήν του τὸ βρέφος μόνον ἐκ τοῦ μητρικοῦ μαστοῦ, καὶ ὅταν ἀκόμη ἐφθασεν ἢ ὦρα... νὰ τὸ

ἀποκόψουν. Ἡ ὄρα τῆς αἰθούσης μου ἐπροξένησε δύο ἐντυπώσεις, διακεκριμένας ἀπ' ἀλλήλων ἐντύπωσιν εἰκονογραφικοῦ μουσείου, ὅπου κατ' ἐξαιρέσιν συνήχθησαν ὄλα τὰ μνημεῖα τῶν μετριοτήτων, καὶ ἐντύπωσιν αἰθούσης ἐπαρχιακοῦ καφενεῖου, διακοσμηθέντος πρὸς θεατρικὴν παράστασιν δύο οἰκογένειαι καθισμάτων: εἰς τὰς πρώτας σειρὰς, καρέγκλαιφεῖς τὰς ἐπομένας, σκαμνιά: εἶναι ἡ πρώτη καὶ ἡ δευτέρα θέσις τοῦ θεάτρου: κίγκλιδωμα διεχώριζε τὴν ἀριστοκρατίαν τῆς πρώτης ἀπὸ τὴν λαϊκότητα τῆς δευτέρας.

Ἐν ἐκ τῶν δύο ἡ μέλη τοῦ Παρνασσῶ, ἡ Δήμαρχοι Ἀθηναίων πρέπει νὰ γίνωμεν ὄλοι διὰ νὰ ἡμεθα βέβαιοι περὶ τῆς μετὰ θάνατον ἀθανασίας μας... ἐπὶ τῶν τοίχων.

Δευτέραν φοράν τὸν ἀκούω τὸν κ. Παράσχον ἀπὸ τοῦ βήματος τοῦ Συλλόγου, ἀφ' ἧς πρὸ ἐπταστίας, νομίζω, ὡς εἰσηγητῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ Παρνασσῶ συστηθέντος δραματικοῦ διαγωνίσματος ἐβράβευσε τὴν Κλεοπάτραν τοῦ κ. Ἀμπλά, παλαίσασαν κατὰ τὴν ῥῆσίν του, στήθησιν παρὸς στήθος, μὲ τὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἀγῶνι Τιμολέοντα τοῦ Μωραϊτίδου: ὁ Ροῖδης δὲν εἶχεν ἀκόμη στήσει τοὺς πελέκεις καὶ τὰς ἀγκύρας του ἐπὶ τοῦ ἰδίου βήματος κατὰ τῆς ποιήσεως, ἐφοῦ τὸν εἶχον προσκαλέσει νὰ ἀνεγείρῃ δαφνίους ἀψίδας.

Τὸ Ε'. τῆς Ἰλιάδος ἐξελέξατο πρὸς ἀνάγνωσιν, ἐνθα ὁ Ὅμηρος ψάλλει τὰς ἀριστείας τοῦ Διομήδους εἰς μεγαλοπρεπεῖς παρατάξεις ἀγῶνων Ἀχαιῶν καὶ Τρώων, βοθηομένων ἑκατέρων ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως ἠσανόμην τὴν καρδίαν μου κλίνουσαν πρὸς τοὺς Τρωαδίτας, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγειρόμενον τὸ ἐνδιαφέρον μου: τάχα διότι ἦσαν οἱ ἀτυχούντες, ἢ διότι ἤθελα νὰ εἶμαι μὲ τὸ μέρος τῆς Ἀφροδίτης; Ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος ἀν πρέπει νὰ μεταφράζηται ὁ Ὅμηρος, καὶ ἀν πρέπει νὰ διαπράσσεται τοῦτο ἐμμέτρως ἢ πεζῶς, καὶ τίνα λόγον δύναται νὰ ἔχωσι τοιαῦτα ἀποπειραί, ἢ μετάφρασις τοῦ κ. Παράσχου μας ἐφάνη ὠραία, ὅσω εἶναι δυνατὸν νὰ εἶνε ὠραία Ὀμήρου μετάφρασις.

Ἡ γλώσσα καθαρῆουσα, εἰς ἀνομοιοκαταληκτοὺς δεκαπεντασυλλάβους, ποικιλλοντας κατὰ τὸν τονισμόν τῆς καταλήξεως, ἀλλ' εὐχρῶς, ἀρμονικῆ, ἐντονος, δανειζομένη ἐνίοτε πρὸς ζωηρότεραν ἐξεικόνισιν τὴν λέξιν ἐκ τε τῶν λεξικῶν τῆς δημόδους καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πρωτοτύπου, ἀμετάφραστος, ὅπου τῆς λέξεως ἢ αἰωνία ζωὴ θὰ ἦτο κρίμα νὰ μασκαρευθῇ καὶ ὑπὸ τὸ ἐπιτηδεϊότερον μεταφραστικὸν προσωπεῖον.

Ὡς μᾶλλον ἐπιτυχῆς μέρος τῆς μεταφράσεως κρίνομεν τὸ ἐπεισόδιον τῆς Ἀφροδίτης τραυματισθείσης ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Τυδέως εἰς ἀθροῦς στίχους ἀποδοθέν ὑπὸ τοῦ κ. Παράσχου, κατορθώσαντος νὰ τῷ ἐμφυσήσῃ χάριν νεωτερικότην.

Ἐμμετρος πρόλογος προηγήθη τῆς μεταφραστικῆς ἀναγνώσεως ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, εἰς τὸ γνωστὸν Παράσχου ἰδίωμα, ἀπύχτιστος κάπως τῆς πρὸ ἐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ Συλλόγῳ ἐμμέτρου προσφωνήσεως, τῆς προταχθείσης εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἐρνάνη, καλῆς μεταφράσεως, καθ' ἃ ἀκούω, τὴν ὅποιαν ἀγνοοῦμεν διατί δὲν ἐξέδωκεν ἀκόμη ὁ κ. Παράσχος.

Ἀκροατής.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐκ τῆς Ὁδοῦ Ἐρμοῦ, μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν Γαβιλά καὶ Κοροπούλου.

Ὅλα τὰ εἶδη γραφικῆς ὕλης. — Ἐπισκεπτήρια χαλκογραφημένα καὶ ἄλλα τῆς στιγμῆς. — Σφραγίδες καὶ ἐπικεφαλίδες, χρωμολιθογραφημένας καὶ μὴ. — Μόνη ἀποθήκη τῶν ἐμπορικῶν Καταστάσεων τοῦ Διουνοῦς φήμης καταστάματος τοῦ EDLER καὶ SWISCHE τοῦ Ἀνοβέρου. — Μόνη ἀποθήκη τοῦ περιφήμου **σιγαροχάρτου ZOB**. — Πρὸς δὲ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Μοναδικὸν παράδειγμα!

Ὁρισμένα τιμαὶ δι' ὅλα τὰ εἶδη τῶν μύρων καὶ ἀρωμάτων εἰς τὴν μεγάλην ἀποθήκην τοῦ

ΚΟΥΡΕΙΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Αἰόλου)

Τὰ πλεῖστα ἐγγλέζικα, τοῦ Ἄτκινσον, προμηθευτοῦ τῆς Βασιλείσης Βικτωρίας.

Ἐφεύρεσις τῆς στιγμῆς! Τὸ Ὀδοντοσημητικὸν Ἐλιξίριον, συνιστώμενον ὡς τὸ καλλίτερον τονωτικὸν τῶν Οὐλῶν καὶ τὸ δραστικώτερον φάρμακον κατὰ τῆς Ὀδονταλγίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΟἶΝΟΠΟΙΑ
ΑΜΠΙΑΖΟΠΟΛΟΥ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ

Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60
Μέλανος " " " 60

(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ).

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΛΡΙΘ. 53

Κ. ΖΗΣΗ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Μοναδικὴ συλλογὴ ἀσπρορουχῶν διὰ γυναῖκας, ἀνδρας, παιδιά. — Ἐπίσης ὑποκαμίσων, καὶ ἰδιαιτέρως ἀγγλικῶν γελέκων (τρικὸ) περιφήμων διὰ τὸν χειμῶνα. — 3,000 εἶδη κοσμηματοποιίας. — Ὅλων τῶν εἰδῶν ὀμβρέλαι καὶ μπαστούνια. Ἐκ μυρῶν ἀνθέων μυρωδικὰ καὶ σάπωνες. Νεσεσέρ, γάντια, κλπ. κλπ.

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ

Δέχεται τὸ Ἐμπορικὸν Κ. Ζήση παραγγελίας ἐπὶ δείγματι καὶ ἔρισμῳ τιμῆς ἐλόκληρα σορτιμέντα ΔΙ' ΑΣΠΡΟΡΟΥΧΑ ΠΡΟΙΚΩΝ

μὲ τὴν μάρκα των εἰς τὰ καλλίτερα ἐργαστάσια Παρισίων καὶ Λονδίνου καὶ μετὰ σαράντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς παραγγελίας τὰ ἔχετε εἰς τὸ σπῆτι σας πρὸς καμάρωμα.

ΤΙΜΑΙ ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ

Θὰ δώσητε δι' ἓν τοιοῦτον σορτιμέντο ὅ,τι δίδετε ἐδῶ μόνον διὰ ῥαπτικά.

ΝΕΟΝ ΛΑΜΠΟΦΑΕΙΟΝ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ
ΚΑΙ ΣΑΣ

ἤνοιξεν ἐπὶ τῆς Ὁδοῦ Ἐρμοῦ. ὑπ' ἀριθ. 246, ἀπέναντι τοῦ Παντοπωλείου Κοσμοπούλου.

Ἐφερε καὶ ὅλον ἐν φέρων ἐκτάκτως ὥραιας λάμπας, πρωτοτύπου ὥραιότητος καὶ μοναδικῆς καλλονῆς, καὶ πωλεῖ εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς.

Τὸ τελευταῖον φάσιμον τῶν λαμπῶν του εἶναι ἀξιοθέατον.

Πετρέλαιον πρώτης πωλεῖται ἐν τῷ Καταστήματι πρὸς 80 λ. ἡ ἑκά.

Εἰς δὲ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐν Πειραιεῖ Κατάστημα, ὁπισθερ τοῦ ἀγίου Σπυρίδωνος, πωλεῖται ξυλεῖα μὲ συγκαταβατικὰς τιμὰς, ὡς καὶ πετρέλαια χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

Ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1879

Η ΜΕΓΙΣΤΗ ΤΩΝ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΩΝ

!! 7,200 ἀντίτυπα !!

ΕΥΧΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Ἑλλάδι φρ. 2. — Ἐξωτερικῶ φρ. 3.

Πωλοῦνται καὶ τόμοι τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἕκαστος ἀντὶ φρ. 2,50, ταχυδρομικῶς ἀντὶ 2,80. — Τὸ ἀντίτιμον δεκτὸν καὶ εἰς γραμματόσημον δεκάλεπτον, ἕως τριακοντάλεπτον πάσης ἐθνικότητος.

ΑΠΕΥΘΥΝΤΕΟΝ εἰς Ἀθήνας, Διεύθυνσιν Διαπλάσεως τῶν Παίδων Πλατεῖα Συντάγματος, ὡδὸς Βουλῆς καὶ Μουσῶν, ἀρ. 2.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Σ. ΚΟΝΤΟΥ

ΓΛΩΣΣΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

Εἰς τόμος εἰς 8ον σελ. 13' — 593

Τεμώμενος δεδεμένος ὀρχυμῶν νέων 14